

# РЕШЕНИЕ

№ 772

гр. София , 05.07.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ ГРАЖДАНСКИ** в публично заседание на четвърти юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Цветко Лазаров
Членове:	Ралица Димитрова Нина Стойчева

при участието на секретаря Ива Андр. Иванова  
като разгледа докладваното от Ралица Димитрова Въззивно гражданско дело  
№ 20201000504224 по описа за 2020 година

Производството е образувано по въззивна жалба на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество/КПКОНПИ/ срещу решение № 4765/06.08.2020г. на СГС, ГО, 14 състав, постановено по гр.д. № 8714/16г. в частта, в която са отхвърлени исковете по чл.74, ал.1 във вр. с чл.75, ал.1 , вр. с чл.62, вр. с чл.63, ал.2, т.1, т.2 и т.5 от ЗОПДНПИ/отм/ за отнемане в полза на държавата са сумите от 3 020лв. от Д. П. Т. и от 14 942, 56 лв. от М. Б. Д..

Срещу същия съдебен акт са постъпили въззивни жалби от Д. П. Т. и М. Б. Д. в частта, в която е уважен предявеният иск от ищеца и се отнема от тях еднофамилна жилищна сграда с гараж.

Жалбоподателят – ищец твърди, че в обжалваната от него част първоинстанционното решение е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Исковете са изцяло основателни. Поддържа, че на основание чл.72 от ЗОПДНПИ/отм/ и чл.151 от сега действащият закон в полза на държавата се присъжда равностойността на имущество, което вече е напуснало патримониума на проверяваното лице, но за което не е установен

законен източник на средствата. Сочи, че няма връзка между ЗОПДНПИ/отм/ и сега действащия ЗПКОНПИ и установената в наказателното производство престъпна дейност. Престъпната дейност е само повод за образуване на проверка от Комисията. Съдът следва при определяне на предмета на делото да анализира и основанието на иска. Счита, че неправилно са присъдени разноските, които е направил. Цената на иска е 195 221лв. или дължимото възнаграждение по Наредба № 1/04г. е 5 434, 42лв.

Затова моли въззивния съд да отмени решението на СГС в обжалваната от него част и да постанови друго с което да уважи исковете, предявени за паричните суми.

Жалбоподателите-ответници излагат, че обжалваното от тях решение е неправилно и немотивирано. Съдът е направил неправилен анализ на събраните по делото доказателства и не е обсъдил голяма част от тях. Прието е за неоснователно възражението им, че обичайните разходи съгласно НСИ и ССЕ са значително по-ниски с аргумента, че доказателства в тази насока не са ангажирани. Искането им за допускане на свидетели е оставено без уважение, тъй като е за доказване на отрицателни факти и е несвоевременно. Те са поискани след изготвяне на счетоводната експертиза, като те не са знаели, че вещото лице ще се позове на статистически данни, а не на действителни факти и обстоятелства. Съдът не е приел много от представените доказателства, като някои не са обсъждани. Неправилно съдът се е съобразил с изготвената счетоводна експертиза, тъй като в нея не се обсъжда въпросът, че са получили кредити на стойност 75 000лв. като сумата, която следва да погасят до 2040г. е 129 600лв. Сумата от 75 000 лв. те са получили реално и е част от доходите им. Не е даден отговор на въпроса каква е реалната стойност на къщата без остатък от кредита.

Затова молят въззивния съд да отмени решението в атакуваната от тях част и да отхвърли предявения иск. Претендират разноски.

В депозиран писмен отговор и в съдебно заседание чрез процесуалният им представител Д. Т. и М. Д. оспорват жалбата на КПКОНПИ. Считат я за неоснователна.

В депозиран писмен отговор и в съдебно заседание чрез

представляващия КПКОНПИ се оспорват жалбите на ответниците.

Представителят на САП заявява, че няма искания по доказателствата. Счита жалбите за неоснователни.

Съдът след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства в първоинстанционното и въззивно производство по реда на чл.235 от ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

СГС е сезиран с искане от КПКОНПИ, чрез което са предявени осъдителни иски по чл.74, ал.1 във вр. с чл.75, ал.1 от ЗОПДНПИ/отм/. Ищецът твърди, че с решение № 126/14.04.2016г. на КОНПИ е образувано производство за налагане на обезпечителни мерки върху незаконно придобито имущество въз основа на постъпило в ТД на КОНПИ- София, уведомление от СРП с изх. № 35199/06.12.2013г. за образувано досъдебно производство № 3М5205/13г. на СДВР по пр. пр.- № 35199/12г. на СРП и привличане като обвиняем на Д. П. Т. за престъпление по чл.209, алр.1, пр.1 и 2вр. с чл.20, ал.2 вр. ал.1 вр. с чл.26 от НК. То попада в обхвата на чл.22, ал.1, т.10 от ЗОПДНПИ/отм/. С протокол № ТД10СФ/27.01.2014г. е образувана проверка срещу Д. Т.. При нея са извършени справки в НБД „Население“, ТР, АПИС-Регистър, ИКАР и ИС на ГД „Морска администрация“, както и други държавни органи. Установено е, че Д. Т. е с постоянен адрес в с. \*\*\*, разведена и живее във фактическо съжителство с ответникът М. Б. Д.. Периодът на проверката е 27.01.2004г. -27.01.2014г. Установено е, че проверяваното лице няма участие в търговски дружества и не е регистрирано като едноличен търговец. М.Д. е регистриран като ЕТ „Е.-2000- М.Д.“ през 2000г. Установено е от СВ, че двамата са закупили празен поземлен имот с нот. акт № 129/05г., намиращ се в гр. \*\*\*, кв. \*\*\*, ул. „\*\*\*\*“, съставляващ УПИ XVI-530 от кв. 5 по плана на гр. \*\*\*, м. „\*\*\*\*“ с площ от 415 кв.м. за сумата от 15 500евро. Цена по нотариален акт- 30 315лв., пазарна стойност към момента на придобиване 40 100лв., а към настоящият момент 40 000лв. Ищецът твърди, че е учредена договорна ипотека с нот. акт № 62/06г. в полза на „Българска пощенска банка“ АД , която е отпуснала на двамата ответници кредит в размер на 35 000лв. за довършителни работи в горния недвижим имот за срок от 180 месеца. За обезпечаване на кредита, отпуснат с договор НЛ № 13360/17.08.2006г. е учредена договорна ипотека

върху еднофамилна жилищна сграда с гараж, изградена в груб строеж, находящ се в УПИ XVI-530 от кв. 5 по плана на г. \*\*\*, м. „\*\*\*\*“ с площ от 415 кв.м. Учредена е договорна ипотека върху същият недвижим имот с нот. акт № 147/06г. за отпуснат на ответниците кредит от 15 000 лв. от „Българска пощенска банка“ АД по договор № HL 15049/13.10.2006г. със срок на издължаване 180 месеца. За построяването на еднофамилната жилищна сграда от СО – район „Искър“ е издадено разрешение за строеж № 2/09.01.2006г. За построяването ѝ „Българска пощенска банка“ АД е отпуснала три кредита през 2006г. на обща стойност 75 000 лв., както и че М. Д. е направил погасителни вноски на стойност 79 165, 42 лв. за периода 2006г.-2014г. Съпоставяйки всички получени приходи за съответните години през горния период и всички извършени разходи се установява, че ответниците не са разполагали със средства със законен произход за погасяване на кредитите. Построената жилищна сграда, без поземления имот, подлежи на отнемане на основание чл.63, ал.2, т.2 от ЗОПДНПИ/отм/. От направени справки в КАТ се установява какви МПС са имали ответниците през проверявания период и тяхното отчуждаване. Съгласно справка от НОИ и НАП се установява, че за проверявания период М. Д. е имал деклариран доход. Получена е информация за банковите сметки на ответниците и се установява, че Д. Т. е имала в „Банка ДСК“ ЕАД банкова спестовен влог в евро, открит на 01.01.2004г. като по него на 02.08.2005г. са внесени 22 000 евро, равняващи се на 43 028, 26лв. Сумата е изтеглена на 21.04.2006г. Към 17.02.2014г. спестовният влог е бил 47, 10лв. В „Уникредит Булбанк“ АД Д. Т. е имала разкрита сметка с внесени 20лв. На 07.05.2013г. по нея са постъпили 3000 лв. от М. А. и още същият ден средствата са изтеглени. Сумата от 3020 лв. подлежи на отнемане. В „Юробанк България“ АД М.Д. е имал банкова сметка, открита на 07.06.2006г. и чрез която са усвоени кредитите от 25 000 лв. , от 35 000 лв. и от 15 000 лв. Отпуснати са допълнително кредити, а именно: на 08.08.2010г. в размер на 231, 35лв., на 14.09.2012г. в размер на 311, 86 лв., на 11.09.2013г.в размер на 1 562, 08 лв. По тази сметка са правени вноски на каса за управление на кредитите, за застрахователни премии и други разходи, свързани с тях. Общата сума на направени погасителни вноски от 2006г. до 2014г. е 79 165, 42лв. М.Д. е титуляр по кредитна карта, открита на 20.08.2006г. като по нея през периода 2006г.-2014г. са внесени 14 942, 56лв., която сума подлежи на отнемане.

Издръжка на семейството по статистически данни за проверявания период възлиза на 80 784 лв. При проверката не е установено ответниците да са напускала страната, Д. Т. има платени публични задължения, не притежават безналични ценни книги, въздухоплаватели средства, плавателни средства, особени залози. За проверявания период несъответствието е 301 918, 49лв. , получена при анализ на доходи, приходи или източници на финансиране и разходи. Д. Т. е подала декларация по чл.57 от ЗОПДНПИ/отм/ на 06.06.2016г. с представени доказателства, които да бъдат взети предвид. Ищецът сочи, че предмет на отнемане следва да бъде имущество на обща стойност 213 183, 56лв. Затова Комисията моли съда да отнеме в полза на държавата от Д. П. Т. и М. Б. Д. еднофамилна жилищна сграда с гараж, находяща се в гр. \*\*\*, кв. „\*\*\*“, ул. „\*\*\*“ № 23 със застроена площ от 111, 60 кв.м. и РЗП 213,58 кв.м., от Д. П. Т. сумата от 3020лв., внесена на каса по разплащателна сметка, открита в „Уникредит Булбанк“ АД, от М. Б. Д. сумата от 14 942, 56лв., представляваща равностойността от погасения кредит и постъпила по кредитна карта в „Юробанк България“ АД.

Ответниците Т. и Д. в депозираните отговори в срока по чл.131 от ГПК оспорват искове. Счита, че с тях се нарушава основния принцип и права на гражданите всеки да се счита за невиновен до доказване на противното. Счита, че неточно е посочено „Искане“, а не искова молба в писмения документ, с който е сезиран съдът. Поискано е допускане на доказателства. Считат предявеното искане за незаконосъобразно, неоснователно и в грубо нарушение на Конституцията.

Безспорно е, че с нот. акт № 129/14.06.2005г. ответниците са придобили правото на собственост чрез договор за покупко- продажба върху поземлен имот, представляващ УПИ XVI-530, кв.5, находящ се в гр. \*\*\*, кв. \*\*\* , ул. „\*\*\*“ с площ от 415 кв.м.

Не е спорно, че върху него е изградена еднофамилна жилищна сграда с гараж със застроена площ от 111, 60 кв.м. и РЗП от 213, 58 кв.м.

Не е спорно, че с протокол от 22.01.2014г. е образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на Д. П. Т.. Проверката обхваща периода 27.01.2004г. до 27.01.2014г.

С решение № 324/13.072016г. Комисията е взела решение да се внесе искане в СГС за отнемане в полза на държавата на имущество на стойност 92 962, 56лв. от Д.Т. и М.Д., както и от Д. Т. сумата от 3020лв., а от М.Д. сумата от 14 942, 56 лв.

Видно от писмо с изх. № 35199/06.12.2013г. от СРП и постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение от 28.11.2013г. е, че Д.Т. е обвинена в престъпление по чл.209, алр.1, пр.1 и 2вр. с чл.20, ал.2 вр. ал.1 вр. с чл.26 от НК. Срещу нея е образувано досъдебно производство № 3М 5205/13г.

Безспорно е, че с присъда от 02.05.2018г., постановена по нохд № 6668/14г на СРС Д. Т. е призната за виновна по повдигнатото ѝ обвинение.

Към искането са представени писмени доказателства с оглед твърденията в него- доказателства от СВ, договори за кредит и допълнителни споразумения към тях, нотариални актове за учредени договорни ипотeki във връзка с отпуснатите банкови кредити, договори за потребителски кредити, годишни данъчни декларация на ЕТ „Е.-2000-М. Д. за периода 2005г. до 2015г.

Не е спорно, че с определение от 15.04.2016г. СГС е допуснал обезпечение на бъдещ иск, който ще бъде предявен срещу ответниците по делото чрез налагане на възбрана на еднофамилна жилищна сграда, която ще бъде предмет на отнемане в полза на държавата и запор върху сметки. Издадена е обезпечителна заповед.

Безспорно е, че Д. Т. е подала декларация по чл.57 от ЗОПДНПИ/отм/ с приложения към нея.

Към отговора на исковата молба на Д. Т. са приложени писмени доказателства.

От заключението на допуснатата техническа експертиза на пазарната стойност на поземления имот и на жилищната сграда в различни варианти.

Съдът възприема заключението като компетентно и обосновано.

В хода на съдебното дирене е допусната счетоводна експертиза-основна и допълнителна, която е дала заключение за доходите/приходите, реализирани от ответниците за проверявания период и те са общо на стойност 112 893, 23лв. Разходите, направени от тях, включително и за издръжка на семейството съгласно данни на НСИ са 80 812лв., включително платените данъци и такси от 146, 30лв. Вещото лице е посочило разходите, които са направили ответниците през проверявания период. Като се вземат предвид всички приходи, доходи и разходи се установява, че несъответствието е 222 055, 42 лв. Вещото лице е посочило общо разходите за поземления имот и сградата от 235 285лв. Размерът на несъответствието е 293 475, 36 лв. Съгласно техническата експертиза общо разходите за земя и сграда и подобрения са 230 940 лв. Несъответствието е 289 130 лв. Вещото лице е дало и допълнително заключение съгласно поставена задача като установеното несъответствие е 294 957, 93лв., както и разходите за земя и сграда съобразно нотариалния акт и заключението на техническата експертиза. В този случай несъответствието е 416 717, 92лв. /първи вариант/, а втори вариант то е 412 372, 56 лв.

Съдът приема заключението като компетентно, обосновано и безпристрастно.

В процеса са събрани гласни доказателства.

Свидетелят К. заявява, че познава Д.Т., тъй като ѝ е била клиент. Тя ѝ е посочила имот, който да закупи през 1999г. и тогава ѝ е платила 5000евро комисионна. Д. Т. е получавала пари от заеми по договори за заем, от дарение, от продажба на лични вещи. Майка ѝ ѝ е подарила 4500лв.-5000лв. от продажбата на дървесина, от дъщеря си е получила 5000лв. и по 300 лв. месечно за къщата. Свидетелят знае, че Д. Т. е получила от мъж 20000 лв. през 2008г. От Д. Т. знае, че тя е работила като брокер във фирма „Параграф 22“ и на други места без договор. Фирмата ѝ е била нещо като Дилема. През 2012г. Д. Т. е работила в „Ависта трейд“. Не си спомня да е работила в „Лъки Чойс“. От 2010г. свидетелят и Д. Т. поддържат бизнес отношения.

Свидетелят Г. познава ответниците. Знае, че през 1998г. е продаден

апартамент от В. Д., майка на М. Д., намиращ се на бул. „\*\*\*\*“ № 118 и тя му е дарила 13000щ.д. Това го знае от В. Д., с която са съседни.

Съдът дава вяра на показанията на свидетелите като основаващи се на лични впечатления за фактите, които излагат.

При така установената фактическа обстановка СГС е уважил иска за отнемане в полза на държавата на еднофамилна жилищна сграда от ответниците, като е отхвърлил тези за отнемане от тях на процесните суми.

Пред въззивния съд нови доказателства не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема, че предмет на въззивно разглеждане са обективно и субективно съединени иски с правно основание чл.74, ал.1 във вр. с чл.75, ал.1, от ЗОПДНПИ/ ДВ бр. 38/18.05.2012г., отм. ДВ бр. 7/19.01.2018г./

Въззивният съд се произнася служебно по валидността на първоинстанционното решение, по допустимостта му в обжалваната части , а по отношение на неговата правилност съобразно посоченото в жалбата-чл.269 от ГПК, с изключение на допуснато нарушение на императивна материалноправна норма.

Обжалваният съдебен акт е валиден и допустим.

ЗОПДНПИ от 2012г./отм/, както преходният и сега действащият, имат за цел да предотвратят и ограничат възможностите за извличане на облага от престъпна дейност, на незаконно придобито имущество и разпореждането с такова. Предвидено, че започва проверка срещу лице, когато може да се направи обосновано предположение, че придобитото имущество е свързано с престъпна дейност и доколкото не е установен законен източник – чл.2, чл.4 от ЗОПДИППВ от 2005г. Такава е целта и на ЗОПДНПИ от 2012г. – чл.1 и чл.62, както и на сега действащия закон- чл.2 от ЗПКОНПИ от 2018г. Т.е. общото между тях са целите им, както и средствата, чрез който се реализират. При наличието на обосновано предположение, че имуществото е придобито незаконно, т.е. без установен законен източник, се извършва проверка на конкретно лице, която обхваща период от 10 години назад,



считано от датата на започването ѝ. Всичките нормативни актове въвеждат изискване лицето да е привлечено като обвиняем по изчерпателно изброени престъпления. Но по закона, приет през 2012г. е възможно да се образува проверка и без това условие. Т.е. наказателното производство не е задължителна предпоставка за образуване на проверка срещу определено лице.

Активно материално и процесуално легитимиран да предяви искането за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество е Комисията за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество.

Пасивно материално правно легитимирано да отговаря по осъдителния иск е проверяваното лице, както и лицата по чл.64, чл.65, чл.66 и чл.67 от ЗОПДНПИ от 2012г./отм/ В случая това са ответниците по делото. Д. Т. в качеството ѝ на проверявано лице, а М. Д. като лице, посочено в чл.65 от ЗОПДНПИ от 2012г./отм/ и пар.1, т.9 от ДРЗОПДНПИ от 2012г./отм/.

Не се спори, че по отношение на Д. Т. е започнала проверка за периода 27.01.2004г. до 27.01.2014г. за престъпление по чл. 209, алр.1, пр.1 и 2вр. с чл.20, ал.2 вр. ал.1 вр. с чл.26 от НК. С присъда от 02.05.2018г. на СРС, постановена по нохд № 6668/14г. Д. Т. е призната за виновна по повдигнатото ѝ обвинение. Приложимият материален закон е този, приет през 2012г.-ЗОПДНПИ/отм/. Това е обусловено от момента на подаване на искането по чл.74, ал.1 във вр. с чл.75, ал.1 от същия. Престъплението, в което тя е обвинена е включено в обхвата на чл.22, ал.1, т.10 от ЗОПДНПИ/отм/. По делото безспорно е установено, че през проверявания период тя е била във фактическо съжителство с другия ответник М.Д.. Той попада сред лицата, срещу които Комисията може да предяви осъдителен иск за отнемане на незаконно придобито имущество. Той се включва в понятието „свързано лице“ по смисъла на пар.1, т.9 от ДР на ЗОПДНПИ от 2012г./отм/. Освен горните условия, при наличието на които може да се отнеме имущество в полза на държавата, следва да е налице и значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице. В пар.1, т.7 от ДР на ЗОПДНПИ от 2012г./отм/ е дадено легално определение за значително несъответствие, а именно несъответствие между имуществото и нетният доход, който

надвишава 150 000лв. за целия проверяван период. Това несъответствие трябва да се установи в проверката, като се прецени дали между притежаваното имущество в началото и в края на проверявания период е налице разлика и в каква посока е тя. Отнемане може да се извърши в случай, че имуществото в края на този период се е увеличило в сравнение с началото му и това увеличение надхвърля посочения пар.1, т.7 от ДРЗОПДНПИ от 2012г./отм/размер. Едва след установяване на такова превишение подлежи на изследване въпросът дали даден доход или имущество има законен характер. Несъответствието е налице, когато превишението не се дължи на получен през проверявания период законен доход. В тежест на ответника е да докаже кой доход е законен и какъв е размерът му, както и че реално разходваните средства за неговата и на семейството му издръжка са по-малко от средните за страната. В тежест на ищеца е да докаже, че реално разходваните средства за издръжка на проверяваното лице и семейството му са повече от средните за страната. / Р № 191/15.02.2021г. по гр.д. № 4768/19г., ВКС, /.IV г.о. /.

При извършената проверка на имуществото на Д. Т. и М. Д. за десетгодишния период е установено несъответствие в размер на 301 918, 49 лв., което значително надвишава посоченият в пар.1, т.7 от ДРЗОПДНПИ от 2012г./отм/. За доказване на твърденията в исковата молба е допусната техническа експертиза, която е дала оценка чрез съответните методи, на придобитият през 2005г. незастроен недвижим имот и построената върху него еднофамилна жилищна сграда. Съгласно чл.69 от Закона незаконно придобитото имущество се оценява по действителната му стойност към момента на придобиването или отчуждаването му. Когато то представлява недвижим имот или ограничено вещно право върху него, оценката е по неговата пазарна стойност. Пазарната стойност на поземления имот към момента на придобиването му е 25 970лв., а според договора за покупко-продажба е 13950 евро или 30 315, 36лв. Пазарната стойност на сградата към момента на изграждането ѝ е 204 970лв., а към датата на завеждане на иска е 193 650лв. Релевантна е пазарната стойност към момента на придобиването на недвижимия имот, т.е. тази, която е вписаната в договора за покупко - продажба и стойността към момента на изграждането на прирастената към него сграда. Общата стойност на това имущество е 235 285лв. Според счетоводната експертиза общо приходите на ответниците за проверявания

период са 112 893, 23лв. Обичайните разходи за издръжка на семейството по данни на НСИ за същия период са 80 812 лв. В тази сума са включени платените данъци и такси. При съобразяване на заключението на техническата експертиза т.3 и т.7 от нея, както и всички разходи, нетен доход несъответствието в края на периода е 293 475, 36 лв. Сумата от 120 109 лв. е включена като приход, но са изтеглени от разплащателните сметки и не са налични по тях. Но те са изтеглени в периода на изграждането на жилищната сграда затова следва да се приеме, че тези парични суми са се трансформирали в имущество, предмет на претенцията за отнемане. Общият размер на приходите е 233002,23лв./ 112893, 23 +120 109 лв./ Разходите са 406 368, 59 лв. или разликата между двете суми е минус 173 366 лв. При вариант, при който от разходите от 445 665, 59 лв. се извади стойността на жилищната сграда от 204 970лв. се получава сумата от 240 695, 59 лв. и към нея се прибави само стойността на сграда в груб строеж 74 310лв. то другите разходи са на стойност 315 005, 59лв. Към нея като разход следва да се прибави издръжката на семейството за проверявания период от 80 812лв. или разходите са 395 817, 59лв./ 315 005, 59лв. + 80812лв./ в този вариант нетният доход е минус 162 815, 36лв./233002,23лв.- 395817,59лв./Налице е несъответствие в размер по- голям от посочения в пар.1, т.7 от ДР на ЗОПДНПИ от 2012г./отм/. Ответниците, чиято е доказателствената тежест, не са установили законен източник на средствата, с които се е увеличило имуществото им в края на периода. Депозираните свидетелски показания отразява факти, научени от Д.Т. или трето лице, поради което не могат да докажат твърденията на ответниците. Депозираните декларации от Е. В., дъщеря на Д. Т., от В. Д., от Д. Б. Д., брат на М. Д., от Е. Т. Т., майка на Д. Т. и от М. Д. Г. са писмени свидетелски показания, които са недопустими в гражданския процес, поради което съдът не ги обсъжда.

По отношение на сумите от 3020лв. и 14 942, 56 лв. съдът счита, че не следва да се отнемат в полза на държавата. На отнемане подлежи само налично имущество в патримониума на лицето или във владение на лицата по чл.64, чл.65, чл.66 и чл.67 от ЗОПДНПИ от 2012г./отм/. Не подлежат на отнемане парични средства, преминали през банковите сметки на проверяваното лице или през неговото имущество, но не налични към датата на предявяване на иска по чл.74 , ал.1 от ЗОПДНПИ/отм/. Сумата от 3020лв. е

постъпила по сметката на Д. Т. на 15.08.2012г. и на същата датата е изтеглена. Поради това тя не е налична към датата на завеждане на настоящия иск.

Не подлежи на отнемане и сумата от 14 942, 56лв., представляваща погасителни вноски, направени от М. Д. във връзка с ползвана от него кредитна карта, доколкото тя е напуснала неговия патримониум във връзка с валидно възникнало задължение към банкова институция. Тази сума не се намира в негово владение в края на проверявания период, поради което не подлежи на отнемане. В случай, че средствата, с които са погасявани задълженията по договора за кредитна карта, не са имали законов източник, на отнемане на погасяване подлежи придобитото въз основа на кредита имущество, а не погасителните вноски, ако вноските са използвани за задоволяване на нуждите на проверяваното лице или неговото семейство, то също липсва предмет на отнемане. Не може да се отнеме равностойността на имущество, което е преминало през патримониума на проверяваното лице и тези по чл.64, 65 и чл.66 от ЗОПДНПИ от 2012г./отм/, когато не е негово притежание в края на проверявания период, тъй като не е необходимо да се доказва, че равностойността на отчужденото през изследвания период имущество е вложена в придобиването на друго имущество до изтичане на този период. / Р № 191/15.02.2021г. по гр.д. № 4768/19г. на ВКС, IV г.о. , Р № 97/18.05.2018г. по гр.д. № 3224/17г., IV г.о./. Погасителните вноски по договор за кредит не може да се тълкуват като имущество, което липсва или е отчуждено, поради което се отнема неговата парична равностойност. Разпоредбата на чл.72 от ЗОПДНПИ от 2012г./отм/ има предвид такова имущество, което може да бъде заместено от парична равностойност, докато парите не могат да бъдат заместени от самите себе си. Парите могат да бъдат предмет на отнемане като родово определени вещи, поради което се отнемат, когато са налице съответните парични знаци. В случая такива не са налице по сметка на М. Д..

Поради изложеното решението на СГС следва да се потвърди.

По разноските.

На жалбоподателя КПКОНПИ се дължат разноски съобразно чл.78,

ал.8 от ГПК в размер на 200лв.

На адв. В. се дължи адвокатско възнаграждение за защита по жалбата на КПКОНПИ и за защита по жалбата на Д. Т.. Тъй като за нея адвокатското възнаграждение е договорено по чл.38 от ЗАдв. същото следва да се определи според Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. То е в размер на 5875, 82лв. Отнесено към уважената и отхвърлена част от исковете дължимото възнаграждение по реда на чл.38 от ЗАдв. е 90, 89 лв.

На М.Д. се дължат разноски за въззивната инстанция в размер на 40, 74 лв.

Воден от горното, съдът

### **РЕШИ:**

ПОТВЪРЖДАВА решение 4765/06.08.2020г. на СГС, ГО, 14 състав, постановено по гр.д. № 8714/16г.

ОСЪЖДА Д. П. Т., ЕГН \*\*\*\*\* и М. Б. Д., ЕГН \*\*\*\*\* и двамата с адрес: гр. \*\*\*, , с. \*\*\*, ул. „\*\*\*\*“ № 23 и със съдебен адрес: гр. \*\*\*, ул. „\*\*\*\*“ № 44 , вх.А, ет.3 чрез адв. П.В. да заплатят на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. София, бул. „Дондуков“ № 9, ет.5 сумата от 200лв. /двеста лева/ разноски по делото пред САС.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. София, бул. „Дондуков“ № 9, ет.5 да заплати на адв. П. П. В., гр. \*\*\*, ул. „\*\*\*\*“ № 44 , вх.А, ет.3 сумата от 90, 89 лв. адвокатско възнаграждение на основание чл.38 от ЗАдв. за процесуално представителство и защита на Д. П. Т. за производството пред САС.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. София, бул. „Дондуков“ № 9, ет.5 да заплати на М. Б. Д., ЕГН \*\*\*\*\* гр. \*\*\*, с. \*\*\*, ул. „\*\*\*\*“ № 23 и със съдебен адрес: гр. \*\*\*, ул. „\*\*\*\*“ № 44, вх. А, ет.3 чрез адв. П.В. сумата от 40,

74 лв./ четиридесет лева и седемдесет и четири стотинки/ разноси по делото пред САС.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщението до страните.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_